

Robert Surcouf

Contributed by Cselle Miklós

2014. September 26. Friday 11:10

Last Updated 2014. September 26. Friday 20:57

There are no translations availableEgy kevésbé ismert francia tengerész a napóleoni időkben: Robert Surcouf

Robert Surcouf (1773. december 12. – 1827. július 8.) francia rabszolgakereskedő, csorsaire (privateer) volt, aki az Indiai Óceánon tevékenykedett 1789 és 1801, valamint 1807 és 1808 között. Ezen idő alatt több mint 40 hajóval megalapozva vagyona, amit hajótulajdonosként és kereskedőként a korszakban továbbfejlesztett.

Surcouf matrózoként, majd tisztként kezdte a pályafutását az Aurore, a Courrier de l'Afrique és a Navigateur rabszolgahajón. Először a hajóskapitányi rangot, és mikor 1793-ban a Nemzeti Konvent betiltotta a rabszolgakereskedelmet, a Créole nevű hajó kapitányaként kezdett dolgozni. Később az örmillie kapitánya lett, ezekkel hajóval kezdte csorsaire pályafutását - annak ellenére, hogy akkor még nem rendelkezett megbízhatóval. Leginkább brit hajókat támadott meg és ejtett zsákmányul, hárssal a Triton nevű angol-kelet-indiai kereskedőhajó (East Indiaman) elfogása. Ezután visszatért Isle de France-ra (Mauritius), ahol a zsákmányolt hajókat a kormányszálló foglaltatta. Ekkor visszatért Franciaországba, ahol sikerült kifizettetnie a kormánnyal a zsákmányt az országért.

Visszatérve az Indiai Óceánra, Surcouf a Clarisse és a Confiance hajón parancsnokolt, ezekkel fosztogatta a brit, amerikai és portugál kereskedőket. Ezen időszakában hárssal a Kent nevű angol-kelet-indiai (East Indiaman) kereskedőhajó elfogása 1800. október 7-én. Ájra visszatért Franciaországba, ahol kitüntették a Becsületrenddel (Legion d'Honneur), ezután letelepedett mint hajótulajdonos.

Surcouf még tett egy rövid észak-amerikai expedíciót az Indiai Óceánra a megrendelt gyártott Revenant kapitányaként, visszatért Franciaországba. Itt csorsaire hajókat és kereskedőhajókat a csorsaire szerelt fel. Ezek a csorsaire hajók sikeres ékbeszerés, kártutakat tettek az Indiai Óceánra, viszont katasztrófilisan tevékenykedtek az Angol csatornában (Manche csatorna). Egyetlen kivétel ez alól a Renard kápezett, amelyik 1812. szeptember 9-én legyőzte a HMS Alpheat. A Bourbon-restauráció után Surcouf halász és kereskedő expedíciót szervezett Terre-Neuve (Ájfoundland) kártutakára és hatalmas vagyont szerzett. 1827-ben hunyt el, Saint-Malo temetőjében helyezték nyugalomra.

Ifjúsága

Robert Surcouf 1773. december 12-én született Saint-Malo-ban, hajótulajdonos családban. Apja, Charles-Ange Surcouf de Boisgris annak a Robert Surcouf de Maisonneuve-nek volt az unokája, aki az Aimable csorsaire hajó parancsnoka volt XIV. Lajos alatt. Anyai ágon Robert távoli rokona volt René Duguay-Trouin-nek (egy májrik, máltatlanul elfeledett nagy francia tengerész). Mikor a szüleik elköltözték a Dinan-i papneveldébe, megszállt és tizenhárom évesen elszegődött a Héron nevű kereskedőhajóra, amelyik Saint-Malo és Cadix között bonyolított forgalmat.

1789. március 3-án átkéntesként jelentkezett az Aurore rabszolgahajóra, amelyik Tardivet kapitány parancsnoksága alatt az Indiai Óceánra indult. Pondicherry-nél csapatokat hajóztak be Isle de France céljára. Kévetkezésképpen a rabszolgák után indulva a Jérémy-nél foka felé, az Aurore elszállt a Mozambiki csatornában, 400 lelincolt feketé rabszolgával a hajófenékekben. Tardivet kapitány 1790. októberben kibőrelte a portugál San Anoiné-t Port-Louis felé, de az időjárás Szumátrába könyserette áket, így csak 1790 végén jutottak Port-Louisba, mégpedig Pondicherry fegyarmatán át. Surcouf-ot tisztként besorozták a Courrier de l'Afrique nevű rabszolgahajóra, amely Mozambikba köszöndülni Garnier kapitány parancsnoksága alatt, Tardivet kapitány azonban ájtette a fiatal tisztet hadnagynak a hajójára, a Revanche-ra. Ezen a hajón Surcouf több utazást tett Madagaszkár kártutakára.

Ezek után Surcouf-ot besorozták kormánnyosnak a Francia Királyi Flotta 20. ágyúos Bienvenue nevű flúte-jára (flute, fleute), Haumont tengerész hadnagy parancsnoksága alá. 1792. január 2-án érkeztek meg Lorient-be, ahol szembesültek a később a Francia Forradalomhoz vezető politikai változásokkal.

Hat nap után Surcouf hadnagyként szegődött a Navigateur rabszolgahajóra, Lejollif kapitány alá. 1792. augusztus 27-én indultak Mozambikba, onnan pedig Isle de France-ra, ahol megérkezésekkor értesültek a Francia Forradalmi háború (1792-1802, az Első Francia Kéztársaság háborúja a királyi monarchia szétvetsésével, lejárja az Angliába, folytatása a Napóleoni háború 1803-1815) kitörtéséről. A 40. ágyúos Cybele fregatt felzetén zászliás rászt a francia flotta 1794. október 22.-i akciójában, mikor sikeresen ájtta a brit blokádját, elkergette a brit hadihajókat, náhány hatre lehet a szabad hajózást és ezáltal elkerülve a fenyegetés hánnsá. Ekkor esett át a zkeresztságen.

Megszerezvén a kapitányi rangot, Surcouf ájtette a 4. ágyúos Créole rabszolgakereskedő brigg parancsnokságát. 1794. július 3-án hagyta el Isle de France kikötését Afrika és Madagaszkár irányában, ahol folytatta a rabszolgakereskedés ellenére, hogy a Nemzeti Konvent és az Ile Bourbon (Réunion) szigeti Kégyúos is egyértelműen megtiltott azt. Visszatérőse után a Kézbiztonsági Bizottmány ágyúkei ájtviszájt a hajó, rabszolgakereskedésre utaló jeleket keresve, de Surcouf idejében eladta a rabszolgákat, így nem találta semmit.

Az örmillie őtja és a Triton elfogása

1795 tavaszán Surcouf ájtette a Malroux és Levaillant által felszerelt 180 tonnás 4. ágyúos Modeste csorsaire száner parancsnokságát, 32 fős legénységgel, amelyet ájtnevezett örmillie-nek. Malartic ágyvivő megtagadta a csorsaire megbízhatóval kiállást és parancsot adott Surcouf-nak, hogy a Seychelle szigetéről hozzon teknősbékeket a lelemként Isle de France-ra.

Az 1795. szeptember 3.-án hagyta el a kikötőt egy észcongói navigációs birtokában, ami felhatalmazta az angoloktól, de nem engedélyezte a szájkormányozást. A Sainte Anne szigeteken közt nagymértékű brit hajás vett részt a bevetésben, de azonnal a zónák közötti áthajászva lerázták a ket.

Surcouf ekkor elhatározta, hogy a Mergui szigettengerre (archipelagosz) hajászik egy rakomány rizs behajászásra. Átkelésben, 1795. december 8.-án a Gangesz deltája elért elfogta corsaire pályafutása első hajásját, a faíruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszámmal legénységgel elküldte Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajászva, 1796. január 19.-én találkoztak a Cartier kalauzhajással (pilot ship), amelyik közt kereskedőhajás, a Russel-t és a Sambolasse-t kísérték a deltán keresztül. Surcouf megármadta és elfogta mindhárom hajás, majd áthelyezte az 1795. december 8.-án a parancsnokságot a Cartier-ra, amelyet átnevezett Hasard-nak. A elfogott kereskedőhajás, amelyek rizset szállítottak, az 1795. december 8.-án a parancsnoksággal Croizet hadnagy parancsnoksága alatt elküldte Isle de France-ra. A Hasard-on alig 22 fős legénységgel maradt.

Január 28.-án azonnal elfogta a 12 fős Diana-t, amelyen 6 000 zsák rizset találtak. A kikerülő napon találkoztak a Triton indiaman-nel, amelynek 26 darab 12 fontos fegyvere volt és 150 fős legénységgel hajászott. Surcouf nagy távollétben utána indult, majd kikerülő napon felismerte a nyomozás telerát, mégis a támadás és megcsúszás mellett döntött. Brit lobogás alatt kikerülő napon felkelés tette 26 emberrel, majd az utolsó pillanatban felvonta a francia lobogást és heves támadást indított. Az ezt követő 45 perces küzdelem során elesett a Triton parancsnoka, Burnycat kapitány, az első tiszt Picket, valamint 10 matróz, további 5 súlyosan megsérült, a többiek pedig megadták magukat (133-an 27-nek!!). Surcouf a foglyokat átküldte a Diana fedélzetére, amelyet aztán 30 000 rópia váltásáig fejében elengedett.

Surcouf a szájkormányolt hajással 1796. március 10.-én tért vissza Isle de France-ra. Mivel az 1795. december 8.-án eredetileg inkább kereskedőhajásnak szerelték fel, semmint corsaire hajásnak, a francia kormány nem adta a Prize court, a corsaire-ek által elfoglalt hajás elfogása kikerülő napon telerát vagy telerát nyitellen volt az eldöntés telerát vagy akár egyetlen személynél, pl. a kormányzó) elkobozta a szájkormányt és eladta az állami hasznárra, hajás elfogását telerát nyitellen átküldte. Surcouf ekkor visszatért Franciaországba, hogy visszaigényelje a szájkormányzókat. Végül 1797. szeptember 3.-án a kormányzat megátárolt neki 660 000 frankot, amiből viszont csak 80 000-et kapott közzhez.

A Clarisse utazása

Miután 14 hónapot teltelt Párizsban, 1798 elején Surcouf átvette a Clarisse corsaire brig parancsnokságot. Ez egy 14 fős hajás volt, 4 darab 12 fontos és 10 darab 8 fontos fegyverrel, 120 fős legénységgel. 1798. februárban hagyta Paimboeuf-i hajásparatit, ezáltal egy áronyos corsaire megbázású birtokában. Az Isle de France felé vezető útban vett egy brit rabszolgahajás, amelyik elmenekült, miután ellátte a Clarisse elárborának sudarát (foremast tops). Köszönet, a járményes fokját dőltre Surcouf elfogott egy brit brigget, amelyik a figyelmeztető ívára megmentette. Erre átküldte egy kis ártiszámmal legénységet Dujardin kapitány parancsnoksága alatt, majd december 5.-án megérkeztek La Réunion-ra.

1799 elején Surcouf elvitorlázott Szumátrára, ahol Susoh kikötőben közt 20 fős kereskedőhajás találta amint a borsot rakodtak. A Clarisse a kikerülő napon horgonyzott le és telerát nyitott, miután Surcouf elküldte árt, Nicolas-t 20 emberrel csáknakokon, hogy kerülsse meg a nagyobb hajás és támadja meg, míg a Clarisse-szal a mársik oldalra támadott. A közt oldalra egyszerre megármadott hajás legénységgel 30 perces küzdelem után megadta magát. A mársik hajás elvágta a horgonykötőket és menekült prázá, de a csáknakok lerohanták és ellenállás nélkül elfoglalták, mivel a legénységüknek legnagyobb része a parton volt. Surcouf júniusban tért vissza Isle de France-ra a szájkormánytal.

A Clarisse augusztus 16.-án futott ki Isle de France-ról La Réunion felé, Malartic gyvivá jelentése vitte a kormányzóknak. Innen jávára hajászott vizet, ahová szeptember 27.-én érkezett meg. Október 1.-én elfogott egy kereskedőhajás, amelyet Fonroc hadnagy parancsnoksága alatt elküldte Isle de France-ra; november 4.-én elfogta a portugál Nostra Signora de la Conception-t, amely 116 000 piastert szállított; 6.-án elfogott egy brit szászáll-t; 11.-én pedig a 20 fős Auspicious-t, amelynek a fedélzetén 1 032 580 frank ártókkal rakományt szájkormányoltak. December 10.-én Mergui felé indult árt, hogy a foglyokat szabadon eressze. Átkelésben találkoztak a francia Malartic corsaire hajással, amelyen Jean Dutertre parancsnokolt. Nem sokkal ezután a közt hajás belefutott a 38 fős HMS Sybille fregattba, amely a bevetésben vette a franciákat. Surcoufnak egy sikerült megszerknie, hogy kidobott a hajásból nyolc fegyver és egy felszerelési tárgyat.

1800. január 1.-én a Clarisse elfogott egy nagy kereskedőhajás, a brit James-t, ami rizzsel volt megrakva. Január 3.-án észleltek közt amerikai 16 karrandos hajás, amelyek csatasorban haladtak. Bár a Clarisse-ről nagyon híjnyozott az a kidobott nyolc fegyver, Surcouf mégis harcba szállt. Megcsúszás után a hirtel haladás Louisa-t, kikerülő napon folyamatosan látta a mársik hajás, a Mercury-t, amelyik megprázá, a Louisa segátgára sietni. Nicolas Surcouf vezetésével a 30 fős támadás csapat árt a Louisa fedélzetére, kikerülő napon a Mercury elmenekült. A Clarisse nem tudta a bevetésben venni mert az átkeléskor letért az orrára. Az elfoglalt Louisa kapitányi tisztot Nicolas Surcouf kapta meg.

A javátások elvágáse után a Clarisse folytatta útját, melynek során még elfogta a Catherine, a Haderbux, az Anna Maria, a Nostra Signora de la Cruz, a Louis, a Janna, a Notre Dame de Bon Succés és az Albion nevű hajáskat. 1800. február elején tért vissza Isle de France-ra.

A Confiance útja és a Kent elfogása

Surcouf 1800. májusban vette át a 18 fős gyors brig, a Bordeaux-i Confiance parancsnokságot. Erre a parancsnoki posztra elért a Dutertre kapitányal együtt pályáztak, a versengésük máj-máj párbajig fajult. Malartic gyvivánek kellett kikerülő napon, ázzal árt, hogy egy ilyen ártsszecsapás árt egy angol gyázelemé lenne. Ekkor

be matrásznak Ambroise Louis Garneray festés, aki káosá'bb Surcouf áletrajzárásja lett (az á' alkotásja a lentebb láthatás Confiance elfogja a Kentetá• cÁ-mÁ± festmÁny).

1800. Áprilisban a Confiance a Szunda szorosban hászzött, ahol elfogott egy amerikai hász, ezután elhagyta a szorost, mivel há-rek szerint arrafelá• jÁirÁ'rázÁtt egy amerikai fregatt. Ástban a Seychelle szigetek felá• elkerÁlt egy brit sorhászt áos egy fregattot, majd a BengÁli ÁbbÁll felá• vette az irÁjnyt.

Szeptember 19.-án a Confiance elfogta a Kalkuttai Prize-ot, amely tá-z ÁjgyÁ°jÁbÁl nyolcat a rakterá•ben vitt a stabilitás nÁvelá•se vÁ•gett. A kÁvetkezÁ' napon a Prize 85 emberrel a fedá•lzetá•n elindult Isle de France felá•, Surcouf pedig Ga felá• vette az irÁjnyt, ahol elfogott hájrom kisebb hász.

1800. október 7.-án Kalkutta kÁzelá•ben, Sand Heads elá'tt a Confiance Ásszefutott a 824 (egyessok szerint 1200 tonnás, 40 ÁjgyÁ°s Kent East Indiaman-nel, amelyen Robert Rivington kapitány parancsnokolt. A Kent fedá•lzetá•n tartázkodott a korÁjban hásztÁ±zben elpusztult Queen megmentett legá•nysá•ge, miÁlital Ásszesen 437 fÁ' - ebbÁ' 300 tengerá•sz áos katoná - volt a hászn (egyessok szerint 120 gyalogos sorkatoná is). Surcouf megcsÁklyÁzta, a francia corsaire-ek megrohantÁjk a fedá•lzetet, majd tább mint másfá•l Árás csata után ellenÁ'rzásÁ¼k alÁ hajtottÁjk a hász. A britek vesztesá•ge 14 halott, kÁztÁ¼k a kapitány, áos 44 sebesÁ¼t volt, má-g francia oldalon 5 halott áos 10 sebesÁ¼t volt. Surcouf egy Ára szabad rablást engedá•lyezett az embereinek, Ájm ez alatt a ná'ket a kabinjaikban Áriztette, Á-gy Á'ket nem á•rte semmilyen zaklatás. A foglyok kÁzÁtt volt Frederick St. John tábornok áos a felesá•ge, Arabella Craven. Surcouf a Confiance elsÁ' tisztjÁ•t, Drieux hadnagyot kÁldte Ájt a Kent-re parancsnoknak 60 fÁ'nyi legá•nysá•ggel, a foglyokat pedig egy pÁr nappal káosá'bb megÁllá-tott kereskedÁ'hajásra szÁllá-ttatta Ájt áos elengedte. A Confiance áos a novemberben á•rkeztek meg Port-Louis-ba a Rade des Pavillons-hoz. A Kent elfogásja Áriási szenÁjciÁt keltett, a Brit Admirális pedig dá-jat tázÁtt ki Surcouf fejá•re.

Az Isle de France-ra valás visszatá•rás után a Confiance á•zen aventurierá• felszerelá•st kapott (a francia tengerá•szetn a hászkat neveztÁ•k Á-gy, amelyeket hájborás idÁ'kben kereskedelmi hászkÁ•nt egyedÁ¼l, kÁ-sá•ret ná•lkÁ¼li hászzÁj szereltek fel, teljes fegyverzettel áos maximÁlis legá•nysá•ggel, Ájm Áruval megrakodva, áos amelyek a honi kikÁttá'be tartottak), 89 fÁ's legá•nysá•ggel, gyarmati Áruval megrakva indult Franciaország felá•. ÁstkÁzben azá•rt Surcouf má•g pÁr hász, melyek kÁzÁ¼ jelentás a portugál Ebre, egy 18 darab 12 fontos karronÁjddal ellÁjtott, 60 fÁ's legá•nysá•ggel rendelkezÁ' hász, amelyet 10Á 000 piaszter vÁjtsÁjgdÁ-j ellená•ben szabadon bocsÁjtott, miután kicserá•lte a fÁ'ÁjrbocÁjt Confiance-á•val.

A francia partok elá'tt a Confiance belefutott a brit blokÁjdba áos Á¼ldÁzÁ'be vette egy fregatt, amelyet Surcouf-nak á•gy sikerÁ¼t lerÁznia, hogy egy há-jÁjn minden ÁjgyÁ°jÁjt, a horgonyokat, a csá•nakokat, sÁ't az Ájrbocok ná•hájny darabjÁjt is tengerbe dobatta. Valászán-náleg 1801. Április 13.-án á•rkezett meg La Rochelle-be.

Franciaországban a tengerá•szeti miniszter, Truguet megprásbÁlta Surcouf-ot besorozni altisztnek a flottÁjhoz, Ájm Á' nem volt hajlandás. Hennequin szerint maga Napá•leon ajÁnlotta fel Surcouf-nak a kapitányi rangot áos kÁ•t fregatt parancsnoksÁjgÁjt, Ájm Á' nem akarta elveszÁ-teni a cselekvá•si szabadsÁjgÁjt áos nem fogadta el a felajÁnlott rangot. Napá•leon mindazonÁlital kitÁntette a á•zSabre dá•™honneurá•-rel (a á•zDicsásá•g kardjaá•, az 1799-ben alapá-tott á katonai kitÁntetá•s-sorozat rá•sze, amelyekkel kiemelkedÁ' haditettek vÁ•grehajtÁjÁjt ismertÁ•k el). A á•zLegion dá•™H (BecsÁ¼letrend, a mai napig a legmagasabb francia kitÁntetá•s) megalapá-tásja után, mint a á•zSabre dá•™Honneurá• tulajdonosa, automatikusan megkapta azt 1802. május 19.-án.

Saint-Malo-ban, 1801. május 28.-án felesá•gÁ¼ vette Marie Blaize-t, aki máj kÁ•t á•ve volt a menyasszonya, hájzassÁjg ideje alatt Ájt gyermekÁ¼k szÁ¼letett. 1805 kÁrÁ¼, az apásÁjval kÁzÁzsen, elkezdett corsaire hászkat felszerelni Saint-Malo-ban, ezek kÁzÁ¼ emlÁ-tá•sre má•ltÁk a Caroline, amely ná•gy hász fogott el az Indiai ÁceÁjnon Nicolas Surcouf parancsnoksÁjga alatt, a Marsouin, áos a Confiance, amely kÁ•t hászt zsÁjkmÁjnyolt Joseph Potier parancsnoksÁjga alatt.

A Revenant Á•tja

Á-tá•vnyi visszavonult á•let után, 1807 elején Surcouf megrendelt egy 18 ÁjgyÁ°s corsaire hászt, amihez Á' maga adta me specifikÁjciÁkat. A hász a Revenant nevet kapta. Március 2.-án futott ki Saint-Malo-bÁl 192 fÁ's legá•nysá•ggel BengÁli felá•. ÁstkÁzben, március 9.-án elfogta a Liverpool-bÁl nemrá•g indult, 16 darab 12 fontos ÁjgyÁ°val ellÁjtott Aun brit rabszolgahászt, amelyrÁ' tengerbe dobatta az ÁjgyÁ°kat, elÁjtatta a puskaopt, tájnkretette ná•hájny vitorlÁjÁjt, majd vÁjtsÁjgdÁ-j fejá•ben elengedte.

Jániusban á•rkezett meg Isle de France-ra, ÁittÁjve a brit blokÁjdot, miután Á•tkÁzben má•g elfogott ná•hájny hászt. Á ezután kÁvetkezÁ' Á•tja sorÁjn, amely az utolsó volt, Surcouf elfogott 16 brit hászt, rá•szben azá•rt, mert a brit hászk hajlamosak voltak bevonni a lobogás, amikor rájÁttek, hogy ki az ellenfelÁ¼k.

Surcouf megá•rkezá•se Isle de France-ra nem maradt á•szrevá•tlen: a hivatalos szervek áos a lakosság nagy lelkesedá•s fogadtÁjk, a kalkuttai brit biztosá-tás tájrsasÁjgok pedig megdupláztÁjk a fejá•re kitá±zÁtt vÁ•rdÁ-jat, ami Á-gy elá•rte az e rá•piÁjt (lak vagy lakh: dá•lÁjzsiái má•rtá•kegyá•g, 100Á 000-et jelent), azaz a 250Á 000 frankot. Szeptember 3.-án kihaj BengÁli felá•. Ezen az Á•tjÁjn az alÁjbbi hászkat fogta el:

- Á Á Á szeptember 25: brit 12 ÁjgyÁ°s Trafalgar, 10Á 000 zsÁjk rizzsel, 14 ÁjgyÁ°s Mangles, 11Á 000 zsÁjk rizzsel
- Á Á Á szeptember 27: 12 ÁjgyÁ°s Admiral Applin, 9Á 500 zsÁjk rizzsel
- Á Á Á október 1: 1 ÁjgyÁ°s Suzannah, 5Á 500 zsÁjk rizzsel
- Á Á Á október 19: Success, faÁruval rakott, leá•gett
- Á Á Á október 30: 12 ÁjgyÁ°s Fortune, rakomány ná•lkÁ¼, elsÁ¼lyedt
- Á Á Á november 15: az indiai Macaulay
- Á Á Á december 18: brit 10 ÁjgyÁ°s Sir William Borrough
- Á Á Á december 30: portugál Oriente
- Á Á Á 1808 január 6: arab Jem lab Dim

A zsákmányolt hajókat Surcouf Isle de France-ra káldte, majd január 31.-én maga is visszatért. Surcouf átadta a Revenant parancsnokságát az első tisztjének, Joseph Potier-nek, aki egy rövid utat a Portugál Kelet Indiai Társaság 34 éves Conceição de San Antonio nevű hajójával tért vissza, amelyet egy másik harc során foglalt 1808. július 4.-én Isle de France kormányzója, Decaen tábornok elrekvírta a Revenant-ot, átnevezte Ióna-nak és kinevezte parancsnoknak Morice hadnagyot, az első tiszt pedig Albin Roussin tengerész hadnagy lett. Surcouf kemény vitába keveredett Decaen-nel, de végül kénytelen volt lemondani a hajóról. Valószínűleg megvásárolta a Sémillante-ot, amelyet átnevezett Charles-ra és ezen tért vissza Saint-Malo-ba 1809. február 4.-én.

Későbbi évei

1809-től Surcouf ázletemberként működött tovább mint hajótulajdonos, és számos corsaire hajót szerelt fel: Auguste, Dorade, Biscayenne, Adolphe, és utolsákként a Renard. A britek elfogták az ázsszes, a La Manche csatornára káldott corsaire hajóját, kivéve a 14 éves Renard kuttert, ez 1813. szeptember 9.-én legyázte a HMS Alpheá-t, egy 10 darab 18 fontos karronáddal rendelkező szónert, amelyik a csata során felrobbant. 1814. januárjában Surcouf-ot ezredesnek nevezték ki a Saint-Malo-i Nemzeti Gárdában. A éz Száz Napé (Bonaparte visszatérése Elba szigetéről) alatt Surcouf a Lágó vezéreként szolgált és fenntartotta a rendet. A Waterloo-i csata lemondott és kereskedő lett, felszerelt 19 kereskedő hajót és Terre-Neuve-vel (Ásfoundland) kereskedett.

Robert Surcouf 1827. július 8.-án hunyt el életének 54. évében, katonai tiszteletadással temették el Saint-Malo temetőjében. A remléken egy földgömb található az Indiai óceán tőrségével és egy horgony, sárfelirata (nyersfordításban):

Égy há-res tengerész bevégezte pályafutását,
 Árálkre nyugszik sárjában
 A tengerészeket megfosztották apjuktól
 A szerencsétlenek elvesztették barátságukat

A francia Haditengerészetnél eddig átt hajót há-vtak Surcouf-nak eme nagy tengerész emlékére: egy futárgázást (avisó), egy páncélozott cirkálást, egy tengeralattjáró cirkálást (a maga idejében a legnagyobb tengeralattjáró volt), egy konvojás-sárombolást, jelenleg pedig egy lopakodó fregatt (vagy cirkálás?) viseli a Surcouf nevet.

Á

Források:

Marjai Imre: Nagy kalázkálány
 Horia Matei: Ávezredek kalázkálnikája
<http://www.merriam-webster.com/dictionary>
http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Surcouf